

Mona Juuls tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Mona Juul
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

3. oktober 2024

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Omstændigheder

Indlæg i forhandling om redegørelse nr. R 1: Statsministerens redegørelse i henhold til grundlovens § 38.

Tak for ordet. Jeg har lyttet godt med. Vi har været forbi OL, realityprogrammer og alt muligt i dag, og jeg ved godt, at det måske er lige lovlig hård kost at tage jer med til en biologitime, men jeg prøver alligevel, for jeg kunne rigtig godt tænke mig at tage jer alle sammen med en tur ud i skoven. Jeg vil nemlig gerne tale lidt om tissemyren. Den kan vi nemlig lære rigtig meget af.

Da jeg arbejdede som direktør i min virksomhed, blev jeg af og til inviteret til at tale til ledere om ledelse, og her startede jeg ofte mit oplæg med at tale om myrer. For ud over at myren er flittig, har den også et arbejde, der skal gøres, præcis som man har, når man er i regering og leder et land. Myren kender opgaven, den kender retningen, og den kender målet. Den ved, at den skal bygge en myretue, og at den ikke kan gøre det alene.

Det kan tage fra flere uger og op til flere år at bygge en myretue; det er ikke noget, man sådan bare lige klasker sammen. Det ser vi desværre ofte at man gør i den her regering. Tag f.eks. bare det her med, at folk lige pludselig står og skal betale for deres naboers grundskyld, eller at man hæfter for sin arbejdsgivers afgift på den håndværkerbil, man har fået stillet til rådighed. Det er makværk, som der bliver rettet op på, men som ikke burde have været sket.

Der må og skal lidt mere vedholdenhed og lidt mere grundighed til, når der skal løses opgaver. Så se på myrerne. De myldrer rundt ude i skoven for at samle pinde og grannåle til tuen, og af og til hænder det, at de smider en lille gren, fordi de finder en, der er større eller bedre, men de ændrer ikke deres rute og

finder ikke et helt andet mål. De justerer bare lidt undervejs.

Det er også sådan, god ledelse fungerer. Man kan nok så meget kalde sig et arbejdsfællesskab, men hvad er det egentlig, borgerne får ud af det, hvis ledelsen ikke har en myretue at bygge på; hvis man spreder grannålene sådan lidt hist og her, hvor man lige kan se, at nogle vil blive glade for dem; eller hvis man bare smider dem, når det bliver for træls at slæbe på dem – for der kommer jo åbenbart nok en anden myre og samler det kasserede materiale op? For mig ligner det en regering, der fører en zigzagkurs uden et endemål, og det betyder jo også, at regeringen så hele tiden skal starte forfra, og i mellemtiden har alle glemt, hvad det var, de egentlig var i gang med at bygge op. Nogle gange glemmer de det også selv.

Ligesom myrerne skal man selvfølgelig justere sin plan eller sin vej undervejs, hvis der dukker noget op, der skal håndteres. En pandemi, en energikrise og en buldrende inflation kræver selvfølgelig justering af planen. Så må man smide en grannål, fordi en anden skal samles op, men planen og målet mangler hos regeringen. Først skulle store bededag afskaffes og vi skulle blive længere ved samlebåndet, for arbejdskraft var den nye valuta i dansk politik, måtte vi forstå. Så faldt regeringen som en sten i meningsmålingerne, og nu skal vi så stikke den modsatte vej, hvor nogle skal tidligere på pension, uden nogen plan og uden nogen finansiering.

Betyder det, at skatterne skal stige? Vil statsministeren skære på den offentlige sektor for at betale for det gigantiske hul i statskassen, hendes strøtanker vil skabe? Ingen ved det, og myrerne render forvirret rundt; vi bliver alle sammen lidt forvirrede. Hvis der er noget, mine mange år som leder har lært mig, er det, at man altså skal have en retning og et mål og man skal kunne kommunikere det tydeligt, så alle er med, og man skal justere og optimere undervejs, men altid holde fast i sin kurs.

Så bliver det også nemmere for vælgerne at se, hvad de får for det kryds, de satte på deres stemmeseddel. For hvad skal vælgerne tro, når Socialdemokratiet er gået til valg på at flytte milliarder af kroner fra konsulenter til kernevelfærd, og når man så i sidste uge kunne læse – og det er jo bare et eksempel – at Udviklings- og Forenklingsstyrelsen siden 2019 har brugt over 7 mia. kr. på ekstern konsulentbistand? Og den ene dag siger regeringen, at Ukraine aldrig må bøje sig for en diktator, og det er vi enige i, men den næste dag indfører de så en

koranlov, hvor vi selv skal bøje os for mørkets magter.

Der meldes også lidt forskelligt ud i forhold til Kina. Udenrigsministeren laver aftaler om visumfri indrejse, mens statsministeren dagen inden siger, og jeg citerer: »Vi kan ikke fortsætte med en situation, hvor Kina hjælper Rusland i en krig i Europa uden konsekvenser. De bliver nødt til at blive stillet til ansvar for deres aktiviteter.«

Jeg siger bare, at hvis regeringen *var* en virksomhed, havde kunderne fundet en anden butik at handle i; det er helt sikkert. Derfor har vi brug for en ny regering, der vil føre en helt anden økonomisk politik og en helt anden værdipolitik – og helt ærligt også en anden erhvervs- og familiepolitik. For når jeg hører regeringens retorik, lyder det, som om borgerne i det her land er reduceret til små arbejdsmyrer, der hver dag skal stemple ind for at opretholde velfærdsstaten a/s. Jeg mener, at alle mennesker – hver og en – er et menneske i sin egen ret, som har forskellige drømme og forskellige måder at indrette deres liv på.

Ja, vi har en lønmodtagerkultur i Danmark – lidt for meget engang imellem – men glemmer vi at standse op og spørge os selv, hvad meningen med livet er? Er det arbejde? Er det traditioner? Er det vores familie? Er det naturen? Er det personlig udvikling? Er det værdien af opdragelse og grundlæggende demokratisk dannelse? Eller er det at starte sin egen virksomhed? Eller er det egentlig alt det, der slet ikke kan måles og vejes, vores kultur, når vi griner sammen, vores fællesskaber, frivillighed? Måske er det faktisk bare kærlighed – ja, eller litteraturen, som statsministeren også talte så passioneret om i sin tale? Uanset hvad, skal der ikke herske tvivl om, at jeg drømmer om klart mindre samlebånd og meget mere ånd.

Nu har vi så åbnet et nyt folketingsår, og vi bygger selvfølgelig hver især forskellige myretuer, og det er jo sådan, det skal være. Men skulle vi ikke tage og love hinanden, at vi opfører os som de ledere, vi rent faktisk er valgt til at være, og at vi er ærlige over for vælgerne om, hvordan vi når frem til den tue, vi hver især gerne vil bygge.

Hvis vi skal tidligere på pension, skal vi vide, hvor pengene skal komme fra. Hvis

vi skal realisere ambitionerne i den grønne trepart, skal vi vide, at CO2-udledningerne bliver reduceret på den samfundsøkonomisk mest effektive måde, og vi skal vide, at vores indsats mod udledning af kvælstof til kystvandene holder vand. Og hvis vi skal sikre bedre sundhed for flere, skal vi vide, at den nye struktur gavner folkesundheden og ikke kun understøtter et regeringskompromis. Hvis vi skal sørge for, at fremtidens generationer ikke uddannes ringere end os selv, skal vi vide, at reformerne styrker kvalitet, dannelse og faglighed.

Vi i Det Konservative Folkeparti ønsker i høj grad både at være en med- og en modspiller til regeringen. Men vi oplever alt for ofte, at regeringen ikke ønsker medspil og faktisk heller ikke altid tåler lidt modspil. Det synes jeg ikke er måden at samarbejde på. Det gør også, at jeg i hvert fald bliver mere skeptisk, og jeg må desværre også konstatere, at det ofte er med god grund.

Jeg synes, at vi i Det Konservative Folkeparti er myreflittige, og derfor har vi siden april præsenteret 16 konkrete udspil. Det er også nødvendigt, for vi er ikke så mange myrer endnu, men vi har en myretue, og vi ved, hvor den ligger, og vi er i fuld gang med at samle grannåle nok. Vores myretue står på et stærkt værdipolitisk og økonomisk fundament med fokus på familie og fællesskab, med fokus på forsvar og tryghed og med fokus på den grønne omstilling på klima- og naturområdet.

Alene kan en myre ikke udrette meget, men i fællesskab kan man rykke. I vores skov er der højt til himlen og plads til politisk udvikling, men altid – altid! – med retning, principper og værdier.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Debattale, Det Konservative Folkeparti, Folketingstale, Politisk tale

Relateret

Aaja Chemnitz' tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Aki-Matilda Høegh-Dams tale ved Folketingets åbningsdebat

3. oktober 2024

Anna Falkenbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Alex Vanopslaghs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Christian Rabjerg Madsens tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Franciska Rosenkildes tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Inger Støjbergs tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Jan E. Jørgensens tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Mette Frederiksens repliks ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Martin Lidegaards tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Monika Rubins tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Morten Messerschmidts tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Pelle Dragsteds tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Signe Munks tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

Sjúrður Skaales tale ved Folketingets åbningsdebat
3. oktober 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mona-juuls-tale-ved-folketingets-abningsdebat>